

Samen kerken....

Muziek troost

Zang en muziek spelen het hele jaar door een grote rol in mijn leven, maar juist in de weken en dagen van nu valt me die betekenis extra op. De passies van Bach, het Attende Domine in de gregoriaanse koorzang, muziek bij kruiswegstaties zoals het Stabat Mater en alle mogelijke muziek die is gecomponeerd voor uitvaartvieringen, de Requiems van Fauré, Mozart, Verdi en Rutter. In het verdriet om het gemis van een dierbare, in ons kwetsbare bestaan waarin ziekte en ander ongeluk je treffen, ervaar ik het zingen van of het luisteren naar deze muziek als een enorme troost. Verdriet en lijden lijken ons extra toegankelijk te maken voor muziek. Tonen kunnen ons raken tot het diepst van de ziel. Precies die plek in jouw binnenste, waar je ook jouw God kunt vinden. Zou onze Schepper God dat zo bedoeld hebben? Dat wij de mogelijkheid hebben om door muziek dichterbij Hem/Haar te komen?

Gisteren zongen we het Requiem van Fauré: "Libera me Domine de morte eternam". *Bevrijd mij Heer van de eeuwige dood*. Een smeekgebed, zo intens, waarin er woorden en klanken zijn om je angst en zwaarte uit te beelden. Een gebed waarin je bij het zingen al een begin voelt van bevrijding.

Muziek troost, tilt je op, raakt je en geeft je nieuw uitzicht. Nieuwe morgen....

In deze tijd op weg naar Pasen, waarin we toegroeien naar die bevrijding uit de macht van de dood, mag muziek ons begeleiden.

Susan van Os, emeritus pastoraal werker